

TKP-ML
Merkezi Yayın Organı

İŞÇİ-KÖYLÜ KURTULUŞU

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birlesin!

**PARTİ
ve DEVRİM
ŞEHİTLERİNİ
ANIYORUZ!**

ŞEHİTLERİMİZİN

ÜZERİNE BASA BASA

YÜKSELİYORUZ!

Şubat 1978'de parti I. Konferansımızca Ocak ayının son haftası "**Parti ve Devrim Şehitlerini Anma Haftası**" olarak kararlaştırıldı. Bu karar devrimin, devrim şehitlerinin üzerinde yükseldiğinin gerçek ifadesinin bir sonucuydu. Çünkü, emperyalizm ve kapitalizmin vahşiliğine karşı, devrim, şehitsiz gerçekleşmez. Komünizme kadar, proletarya ve halklar daha çok şehitler verecektir. Onlar, insanlığın kurtuluşu için hiç bir kişisel çıkar gözetmeden, düşmanın ölüm kusan namularını üzerlerinde duyarak mücadeleye atıldılar ve şehit oldular. Bu nedenle onlar devrimin birer adsız kahramanları, devrimin kartallarıydılar.

Dünya proletaryasının büyük öğretmeni Mao Zedung yoldaşın belirttiği gibi, bazılarının ölümü tüy kadar hafif iken, bazılarının ölümü ise, "Tay dağından yücedir". Kan emici ve sömürücülerin ölümü tüy kadar hafif iken, devrim ve parti şehitlerimizin ölümü, TAY DAĞI'ndan YÜCEDİR. Bu adsız kahramanları anmadan geçmek, devrime yaptıkları katkıları görmezlikten gelmek, devrime ve proletaryaya ihanettir.

Devrim ve parti şehitlerimizin ölümünü "boş bir ölüm" olarak değerlendirenler, komünizm davasına inanmayan, el altından egemen sınıflara etek açan devrim dönekleridir. Modern revizyonistler, reformistler ve pasifistlerdir. 1871'de şaha kalkan Fransız KOMÜNARLARI, 1917 EKİM DEVRİMİ'nin adsız şehitleri, 1949'da Çin DEVRİMİ'ni yaratarak şehit olanlar boşuna ölmediler. Onlar dünya proletaryasına ve ezilen halklara büyük tecrübeler ve görkemli miraslar bırakarak toprağa düştüler. İnsanlık şimdi bu miraslar üzerinde yükseliyor ve ileriye gidiyor.

1972 Nisan'ında kurulan partimiz TKP/ML de, 17 yıllık şanlı mücadele tarihinde 150'yi aşkın şehit vererek ve o adsız kahramanların üzerine basa basa yükseldi ve bugüne geldi. Partimiz kurulur kurulmaz silahlı mücadeleye atıldı ve ilk şehitlerini, kurulduğundan sekiz ay sonra verdi. Partimizin kahraman üyesi Meral YAKAR yoldaşımız bunlardan birisidir. Yine Ocak 73'te Vartinik'te ALİ HAYDAR YILDIZ yoldaşımız düşmanla giriştiği çatışmada, DHD, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesinde şehit oldu. Ve her şeyden

21 OCAK 1924

önce partimizin kurucusu, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının yüce ölümsüz önderi **İBRAHİM KAYPAKKAYA** yoldaşımız düşmanı kendi can evinde yenilgi taddırarak şehit oldu ve ezilen halkların ve Türkiye Halklarının kalbinde taht kurdu. Bütün devrimci-demokratlara ve komünistlere her açıdan örnek oldu. O, düşmanın en güçlü olduğu anda ve alanda yenilebileceğini kendi yaşamını vererek gösterdi. O, sahip olduğu komünist ideolojinin bilimsel ışığı altında, işkencecileri kendi can evlerinde yenilgiye uğrattı. O, öldürüleceğini biliyordu ama burjuvaziye teslim olmanın halkın ve proletarya davasına ihanet olacağını da bilincindeydi. Kendisinin öldürülmesiyle **TKP/ML**'in mücadelesinin durmayacağını ve proletaryanın er geç zaferi kazanacağını bilincindeydi. Bu nedenle ölümü hoşça karşıladı. Bugün çeşitli milliyetlerden

Türkiye proletaryasının öncü müfrezesi olduğunu her açıdan kanıtlamışsa partimiz **TKP/ML**, **İBRAHİM KAYPAKKAYA** yoldaşımızın ışıklı yolunda yürümemizden kaynaklanmaktadır. **TKP/ML**, daha kurulduğu günden itibaren girdiği savaşta, nice komünist önder, militan, sempatizan ve taraftarını bu yüce davada yitireceğinin bilincindeydi.

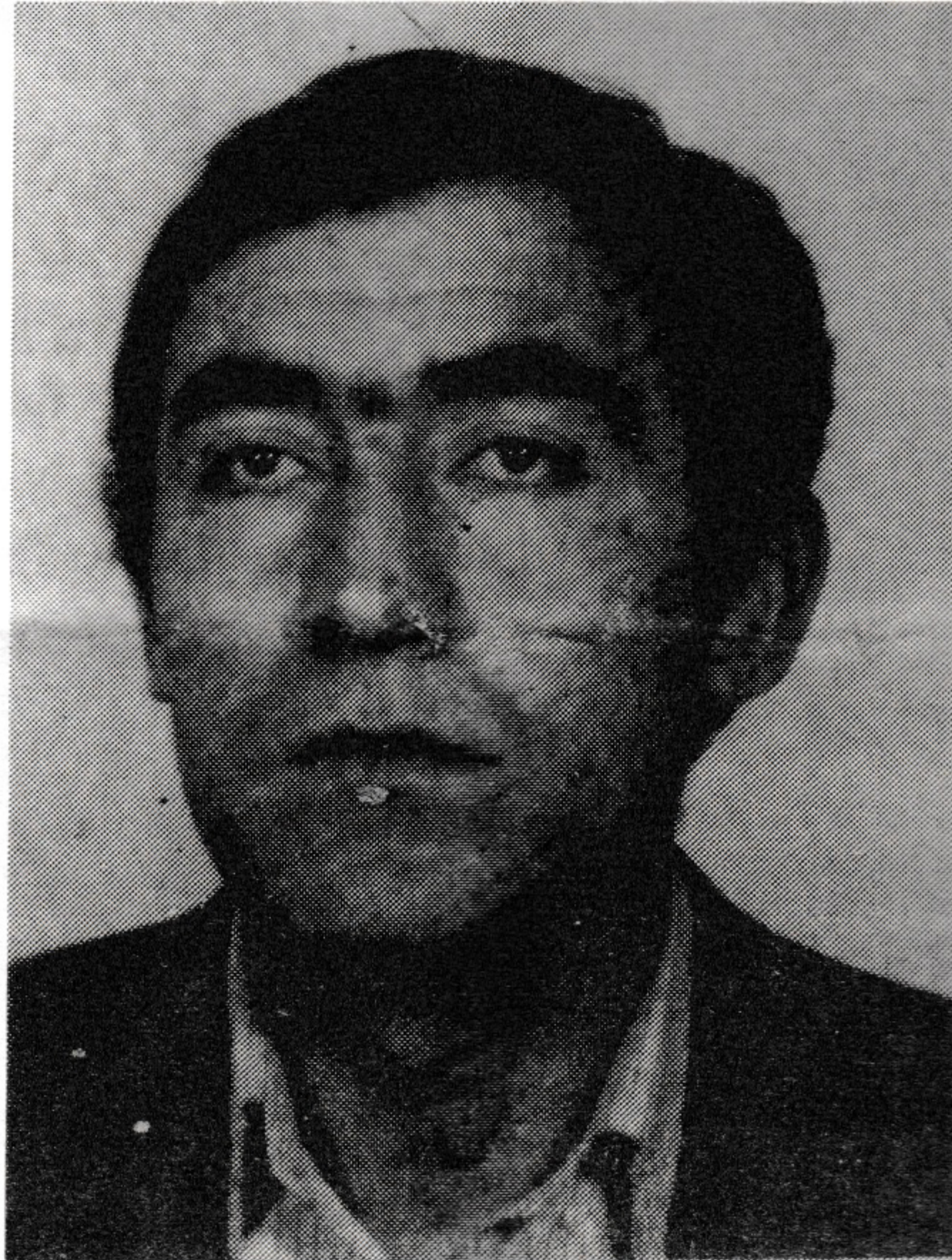
Partimizin mücadelesi geliştikçe, şehitlerimiz, adsız kahramanlarımız hergeçen gün çoğalıyor. Bu hiçbir zaman istenmeyen bir şey, ancak, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının kanlı diktatörlüğünü yıkıp, yerine **DEMOKRATİK HALK DİKTATÖRLÜĞÜNÜ** kurmak ve durmaksızın, sosyalizme ve komünizme varmak için, savaşmak, savaşmak, ve savaşmak gibi şanlı bir görev ile karşı karşıyadır. Bu uğurda ölümlerde olacaktır. İşkence, sakatlıklar ve zindanlarda çürümekte

Mustafa Suphi, 28-29 Ocak 1921
TKP'nin Kurucusu

Süleyman Cihan, 28 Ağustos 1981
TKP/ML Genel Sekreteri

Kazım Çelik, 20 Mayıs 1987
TKP/ML Genel Sekreteri

Hayrettin Bakış, 29 Ekim 1985
TKP/ML MK Üyesi

olacaktır. Proletarya ile burjuvazi arasında süren bu amansız ve acımasız savaşta karşılıklı ölümler olacaktır. Bu savaşı çıkaran burjuvazidir. Burjuvaziyi sınıf olarak tarihten silmedikçe, bu savaş da durmayacaktır. Varsın burjuvazi savaş istesin. Bu savaş bizim severek can vereceğimiz bir davamızdır. Taa ki, burjuvaziyi sınıf olarak ortadan kaldırıncaya kadar.

1972 NİSAN'ında kurulan partimiz **TKP/ML**, Türkiye'de elli yıllık revizyonizmin ve reformizmin saltanatına da son vererek mahkum etmişti. 20 Ocak 1920'de Bakü'de kurulan TKP, önderleri Mustafa Suhi ve 14 yoldaşının Kemalist Faşistler tarafından 1921 ocağında katledilmeleri ile birlikte, TKP revizyonist ve reformistlerin eline geçti ve Komü-

nist niteliğini yitirdi. Proletarya 1972 Nisan'ına kadar öncü müfrezesiz kaldı. 1972 yılında partimiz **TKP/ML**'in kurulması ile birlikte, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryası gerçek önderliğine kavuştu. Böylece elli yıllık revizyonizm, **TKP/ML**'nin yüce önderi **İBRAHİM KAYPAKKAYA**'nin **M-L-MZD**'nin ideolojik panzehiri ile yerle bir oldu. Revizyonizmin, modern revizyonizmin, reformizmin, her türlü oportünizmin ve troçkizmin ipliği açığa çıkarıldı. Bu Türkiye proletaryası için tarihi bir öneme sahipti.

Toplumların ve halkların yaşamlarına damgasını vuran öyle tarihler vardır ki, ilk başta hiç akla gelmez ve önemsiz gibi gözükür. Ancak toplumsal değişimler o tarihlerin önemini yeniden gündeme getirir. 1898'de ilk ba-

şlarda önemsizdi. Ancak Rus proletaryası 17 EKİM Devrimi ile bu tarihin önemini bir kere daha ortaya koydu. **TKP/ML**'in kuruluş tarihi de böylesi bir öneme sahiptir. Bugüne kadar ortaya koyduğu çizgisi ve mücadelesi ile, verdiği şehitleri ile ideolojik ve örgütsel sağlamlığını bir kere daha gösterdi.

TKP/ML onyediyedi yaşında olmasına rağmen genç bir parti, ama yoğun bir savaş içinde ve illegal mücadele içinde gelişmiş, iki yenilgi almış, bir çok zafer tatmış tecrübeli bir partidir. Buna rağmen, yenilgilerden ürkememiş, aksine yenilgilerden dersler çıkararak daha kararlı ve daha bilinçli yolunda ilerlemeye devam etmektedir.

12 Eylül cuntasıyla sınıf mücadelesi arenasından çekilen oportünist ve revizyonistler, geçmiş şaşalı keskinlikleri ile birlikte kayıp oldular. Partimiz **TKP/ML**, savaştan çekilme yerine onlarca şehit, yüzlerce tutsak vermesine rağmen, savaşını her alanda yürüttü. Özellikle kırsal alanda olumlu bir temel atarak, silahlı mücadelesini kesintisiz yürüttü. Mücadeleyi tasfiye etmek isteyenlere karşı kararlı bir mücadele yürüttü. Dağlarda, şehirlerde, zin-

danlarda **TKP/ML**'in sesi ve mücadelesi hep sürdü. "Demokrasi gelsin, ondan sonra mücadele ederiz" gibi anlayışı savunan bilim oportünistlerin gerçek yüzünü açığa çıkardı. Mücadeleyi ve örgütü tasfiye anlayışlarına karşı uzlaşmaz ve mücadeleciler bir tavır aldı. Bu tür anlayışları mahkum etti.

Egemen sınıfların 12 Eylül Cuntası ile yaydığı yılgınlığa, devrim dönemliğine, pişmanlığa, davayı terketmeye, felsefi idealizme karşı amansız bir mücadele ederek, devrimi kararlı bir şekilde savundu.

Bugün de başta egemen sınıflar olmak üzere onlarla etek altından el sıkışan bütün reformist ve modern revizyonistlere, tasfiyeciliğe, reformizme, parlamenterist anlayışlara karşı mücadelesini sürdürüyor ve **Marksizm-Leninizm-Mao Zedung Düşüncesi**'nin tüm kazanımlarını her türlü devrim dönemliğine karşı savunmaktadır..

TKP/ML, bugünün acil görevleri arasında silahlı mücadeleyi adım adım emin bir şekilde geliştirmek ve pasifist, parlamenterist, reformcu, silahlı mücadeleyi reddeden, illegal mücadeleyi tatil eden anlayışlara karşı ideolo-

jik mücadeleyi sürdürmeyi görmektedir.

Egemen sınıfların amacı, devrimcileri ve komünistleri tamamen tecrit etmek, kendi yasal cenderesi altına alarak reformcu bir konuma sokmak ve proleter devrim davasını revize etmektir. Aynı zamanda partimizin silahlı mücadelesinin önüne set çekmektir. Bu oyuna bir çok oportünist akım gelecektir. Zaten çoğu bu hazırlık içindedir. Legale çıkmak ve parlamento kapılarında "devrim" aramak(!). Egemen sınıfların istediği de budur. Bugün bu doğrultuda güçlü bir akım vardır. Egemen sınıfların ve çeşitli anti-ML'lerin bu oyununu bozacak tek silah, silahlı mücadelenin geliştirilmesi ve yaygınlaştırılmasıdır. Bu görev partimiz **TKP/ML**'nin omuzlarındadır. Bu tarihi sorumluluğu yerine getirmeyen bir hareket komünizm davasına ve proletaryaya layık olmaz.

Parti ve devrim şehitlerini anmak, bu mücadeleyi kesintisiz ve kararlı bir şekilde sürdürmekten geçer. Parti Merkez Komitemizin 2. toplantısında aldığı önemli kararlar arasında bunlar vardır: Parti potansiyelini parti etrafında toplamak, silahlı mücadeleyi geliştirmek ve yaygınlaştırmak. Şehirlerde ve kırsal alanlarda kitle örgütlenmelerine önem ver-

mek ve kitleleri mücadele içine çekmek. Şehirlerde teşhir olmuş işkenceciler ve düşman hedeflerine askeri eylemleri hızlandırmak... Demokratik Halk Devrimi, Sosyalizm ve Komünizm mücadelesini, "demokratik haklar" ile sınırlayan bütün oportünist anlayışlara karşı kesintisiz mücadele ederek, parti ajitasyonunu ve propagandasını hızlandırmak ve partinin görüşlerini tüm araçları (silahlı, illegal-legal, barışçıl) kullanarak kitlelere ulaştırmalıyız. Devrim ve parti şehitlerimizin görkemli hülyalarını gerçekleştirmek için bunları yerine getirmeliyiz.

Devrim şehitlerini anmak, üzülme, ağlamak değildir. Onların özlemlerini gerçekleştirmektir. Partimizin yüce önderi, çeşitli milliyetlerden Türkiye proletaryasının önderi **İBRAHİM KAYPAKKAYA**'nın görüşlerini hayatın her alanına, somut koşulların somut tahlilleri önermesi ışığı altında uygulamalıyız.

Birer birer toprağa düşen adsız kahramanlarımızın hepsinin isimlerini saymak mümkün değil. Ama onların hiç biri ölmedi. Mücadelemizde ölümsüzleştiler. Parti genel sekreterlerimiz, **SÜLEYMAN CİHAN**, **KAZIM ÇELİK**, **MK üyemiz HAYRETİN BAKIŞ**; 3. **KONFERANS** delegelerimiz; Ünal Küçükbayrak, Ali Rıza Boyoğlu, Rıza Sökmen, Hüseyin Tosun, İbrahim Polat, Zeki Uygun. Zeki Şerit; Meral Yakar, A. Haydar Yıldız, Cemil Oka, A. Muharrem Çiçek, Atilla Özkan, Ali

Geçgel, İbrahim Kara, Mustafa Sarıtaş, Ali Karadağ, Behzat Ay, Efendi Diril, Ali Sarıbal, Bahar Yıldız, Sırma Boyoğlu, Niyazi Sezgin, Metin Kaya, Ali Mete, Hıdır Aykır, Kamile Öztürk, Ali Demir, Cevahir Yaşar, Cihan Çelebi, Ali Yılmaz, Mehmet Kocadağ, Şenol Yol, Nubar Yalımyan, Orhan Bakır, H. Hakkı Erdoğan, Ali Çelik, İsmail Hakkı Adalı, Refa Şen, Fevzi Yalçın, Kemal Soğukpınar, Necdet Oynargil, Hasan Ataç ve daha nice adsız kahramanlarımız partimizin şehitleri oldular. Onların buraya adlarını yazmak yetmez. Kağıtlara sığmazlar. Onlar, mücadelemizin içinde, yanı başımızda, ölümlerimizde, sevinçlerimizde, kavgalarımızda, aşklarımızda, grevlerde, sokak çatışmalarında, dağlarda gerillalarımızın namnlularında birer mermi, ve sınıf mücadelesinin her alanında mücadelemiz içinde yaşamaktadırlar. Onları anmak, mücadeleye dört elle sarılmak, devrim davasında yılgınlığa, laçkalığa, dönecliğe, korkaklığa yer vermek demektir. Proletaryanın yüce ideolojisi **M-L-MZD**'ni hayatın her alanına yaratıcı bir şekilde uygulamak demektir. **İKTİDAR NUMLUNUN UCUNDADIR** şiarının ışığında yürümek demektir.

Adları sayılamayacak kadar devrim şehitlerimizi de burada bir kere daha anıyoruz. Deniz Gezmişler, Hüseyin İnanlar, Yusuf Aslanlar, Sinan Cemgiller, Mahir Çayanlar, Mehmet Fatih Öktülmüşler, Haydar Başbağlar,

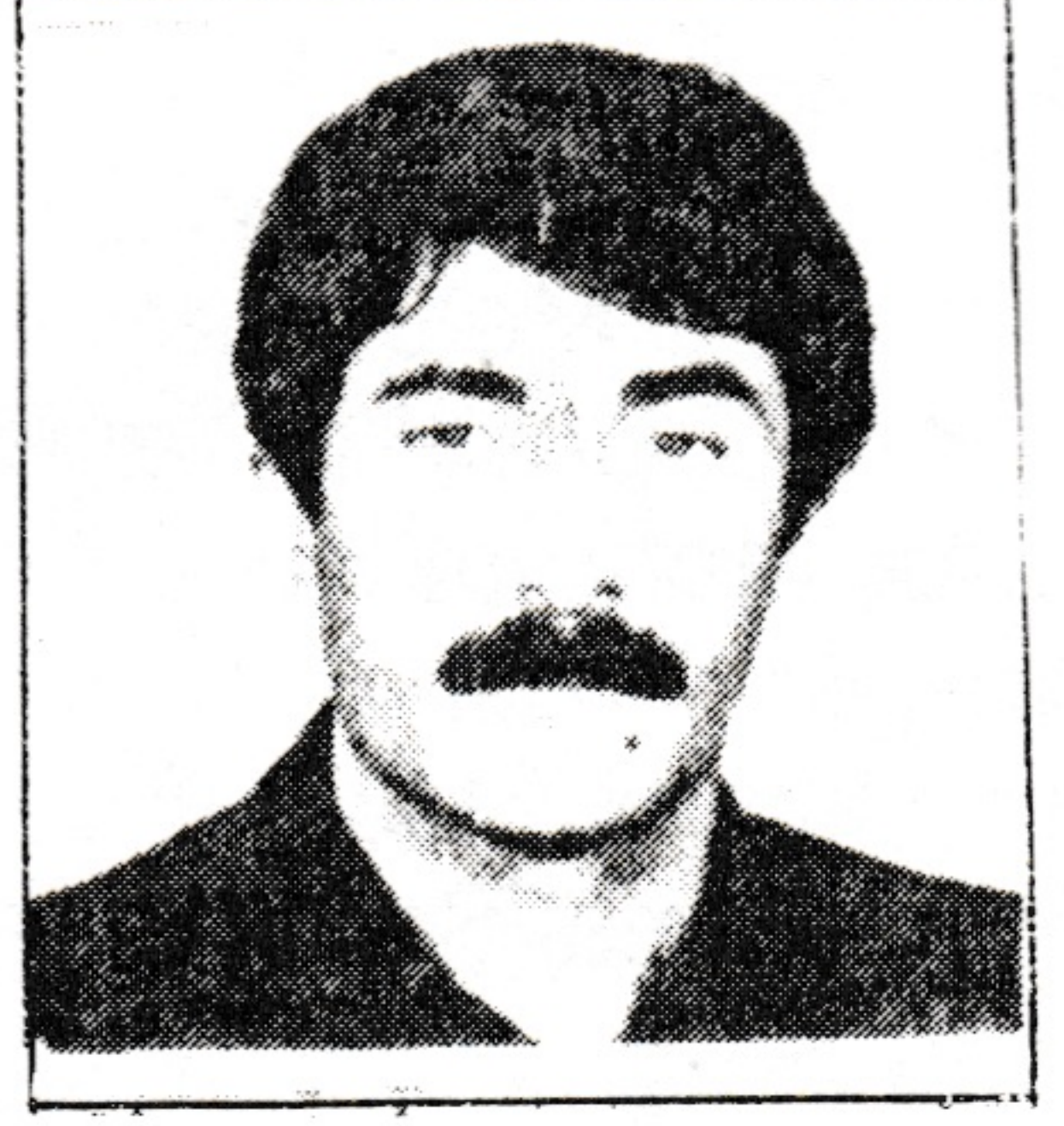
Necdet Adalılar, Erdal Erenler, Zeki Yumurtacılar, Tamer Ardalar Ölmediler mücadelemizde yaşıyorlar ve yaşayacaklar.

Onlar ölmediler yok,
ateş fitilleri gibi:
Dimdik ayakta...
Barut ortasındalar!
.....
Analar, onlar ayakta,
Buğday içindeler, onlar,
Yücelerden yüce dururlar:
Dünyayı doruktan seyreden,
Bir öğle güneşi gibi,
Bir çan darbeleri gibi,
Onlar.
Ölmüş gövdeler arasında,
zaferi çekiçleyen bir ses gibi
onlar,
Kara bir ses gibi.

Ey canevinden vurulmuş,
Toz-duman olmuş bacılar!
İnanın oğullarınıza.
Kök oldular onlar,
Sade kök:
Kan suratlı/taşlar altında,
Karışmadı toprağa,
Dağılmış kemikçikleri.
Ağızları ısırır hâlâ,
Kuru Barutu;
Ve demir bir okyanus gibi
Titreşirler hâlâ.
Ben ölmedim der,
Yumrukları
Yukarı kalkık yumrukları.

NERUDA

Şubat 1988

NİYAZİ SEZGİN

Ferman Padişahın Dağlar TIKKO Gerillalarındır!

